

Sygn. akt I C 2223/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący **SSR Ewa Przychodzka**

Protokolant Beata Wolny

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2016 r. w Oleśnicy

na rozprawie

przy udziale stron

powód: **Casus (...)(...)z/s w K.**

pozwana: **M. H.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. H. na rzecz powoda Casus (...)(...) z/s w K. kwotę 2.839,53zł (dwa tysiące osiemset trzydzieści dziewięć 53/100) wraz z odsetkami:

- umownymi w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 2.436,66zł od dnia 08.10.2015r. do dnia zapłaty;

- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 402,87zł od dnia 08.10.2015r. do dnia zapłaty

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 759,00zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Z. /

1. (...)

2. (...)

9 lutego 2016 r.

I C 2223/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Finanse I (...)(...) z/s w K. wniosła o wydanie na jej rzecz nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym i zasądzenie od pozwanej M. H. kwoty 2.839,53 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona powodowa podała, że pozwaną łączyła z pierwotnym wierzycielem, tj. Bankiem (...) S.A. z/s we W., umowa bankowa nr (...). Z tytułu w/w umowy, pozwana otrzymała określoną w niej kwotę pieniędzy, które zobowiązana była zwrócić na warunkach określonych w zawartej umowie, czego jednak nie uczyniła. Strona powodowa nabyła na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 09.07.2015 r. wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi względem pozwanej. Na zobowiązanie pozwanej składają się: należność główna w wysokości 2.436,66 zł, odsetki karne naliczone za opóźnienia w spłatach zobowiązania przez pierwotnego wierzyciela w kwocie – 300,36 zł, odsetki umowne naliczone przez pierwotnego wierzyciela w kwocie 42,43 zł oraz odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP naliczone przez powoda od 10.07.2015 r. do dnia 07.10.2015 r. w kwocie 60,08 zł.

Postanowieniem z dnia 28.10.2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty przekazał rozpoznanie sprawy tutejszemu Sądowi (k. 7).

Pozwana nie złożyła odpowiedzi na pozew, nie wdała się w spór.

W tej sytuacji rozważenia wymagała kwestia, wydania wyroku zaoczego w myśl art. 339 § 1 kc. Zgodnie bowiem z § 2 tegoż przepisu w takiej sytuacji przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy, przedstawiona w cytowanym powyżej przepisie wątpliwość zaistniała, albowiem Sąd powziął wątpliwość co do prawdziwości przytoczonych w pozwie twierdzeń.

Z tych względów przeprowadzono postępowanie dowodowe i w jego wyniku ustalono n a s t ę p u j ą c y s t a n f a k t y c z n y :

Pozwana M. H. zawarła w dniu 09.12.2010 r. umowę o udzielenie kredytu i wydanie płatniczej karty kredytowej nr (...), z tytułu której wierzytelność nabyła strona powodowa. Pozwana nie spłaciła zaciągniętej pożyczki wynikającej z w/w umowy.

/dowód:

umowa o kredyt gotówkowy z dnia 09.12.2010 r. – k. 25 - 32;

wyciąg z ksiąg rachunkowych banku na dzień 09.07.2015 r. nr (...) – k. 24;

umowa sprzedaży wierzytelności
z dnia 09.07.2015 r. - k. 33 - 41;

Strona powodowa (...) Finanse I (...) (...)z/s w K.zawarła z Bankiem (...)z/s we W.w dniu 09.07.2015r. umowę przelewu wierzytelności pieniężnych względem byłych dłużników. Pierwotny wierzyciel pismem z dnia 10.08.2015 r. zawiadomił pozwaną o dokonanej cesji wierzytelności a strona powodowa pismem z dnia 10.08.2015 r., wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 2.825,81 zł.

/dowód:

umowa sprzedaży wierzytelności
z dnia 09.07.2015r. - k. 33 - 41;

zawiadomienie z dnia 10.08.2015 r. – k. 42;

wezwanie do zapłaty z dnia 10.08.2015 r. – k. 42v.;

Sąd zważył:

W ocenie Sądu powództwo w części zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa wykazała, iż dokonana została cesja wierzytelności pomiędzy nią a Bankiem (...) S.A. z/s we W., wykazała też istnienie i wysokość zadłużenia pozwanej w stosunku do pierwotnego wierzyciela, przedkładając stosowne dokumenty w postaci umowy kredytu gotówkowego zawartej w dniu 09.12.2010 r. oraz umowy cesji wierzytelności z dnia 09.07.2015 r. z załączonym do niej wykazem wierzytelności.

Z powyższych względów w ocenie Sądu zasadne było żądanie strony powodowej zasądzenia na jej rzecz kwoty 2.839,53 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 4-krotności stopy lombardowej NBP liczonymi od należności głównej w kwocie 2.436,66 zł od dnia 08.10.2015 r. do dnia zapłaty i odsetkami ustawowymi liczonymi od pozostałej kwoty, tj. 402,87 zł od dnia 08.10.2015 r. do dnia zapłaty i w tym zakresie powództwo zostało uwzględnione, a Sąd orzekł jak w pkt. I sentencji wyroku.

Zdaniem Sądu powództwo niniejsze nie zasługiwało natomiast na uwzględnienie, w zakresie w jakim strona powodowa żądała zasądzenia od pozwanej odsetek umownych w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od 08.10.2015 r. do dnia zapłaty od kwoty łącznie 402,87 zł. Wskazane tutaj kwoty stanowią bowiem odsetki umowne naliczone przez pierwotnego wierzyciela w wysokości 42,43 zł, odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP naliczone przez stronę powodową od dnia 10.07.2015 r. do dnia 07.10.2015 r. w wysokości 60,08 zł oraz odsetki karne za opóźnienia w spłatach w wysokości 300,36 zł.

Powyższe żądanie nie zostało uwzględnione przez Sąd, ze względu na naruszenie przez stronę powodową – w tym zakresie - zakazu anatocyzmu wyrażonego w art. 482 § 1 i 2 kc.

Zgodnie bowiem ze wskazanym wyżej przepisem od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa. Celem wprowadzenia tego zakazu jest ochrona dłużnika przed nadmiernym obciążeniem z tytułu odsetek. Wskazuje się bowiem, że umawianie się z góry o zapłatę odsetek od zaległych odsetek prowadziłoby do obliczania procentu składanego, co nawet przy niskiej stopie procentowej mogłoby powodować duże obciążenie dla dłużnika (por. A. Rzetecka – Gil, Komentarz do art. 482 Kodeksu cywilnego, Lex Omega 2013). Ponadto możliwość pobierania odsetek od zaległych odsetek prowadziłoby do ominięcia przepisów o odsetkach maksymalnych.

Art. 482 § 1 i 2 kc ustanawia trzy wyjątki od powyższego zakazu. Pierwszym z nich jest sytuacja, gdy po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy. Drugi wyjątek to sytuacja, w której odsetki naliczane są od zaległych odsetek od długoterminowych pożyczek udzielanych przez instytucje kredytowe, gdy strony takiej umowy umówiły się z góry jeszcze przed powstaniem zaległości, o zapłatę w przyszłości odsetek od zaległych i skapitalizowanych odsetek, których opóźnienia zapłaty dopuści się w przyszłości kredytobiorca – co w okolicznościach niniejszej sprawy nie miało miejsca, gdyż umowa kredytu zawarta pomiędzy stroną powodową a pierwotnym wierzycielem nie zawiera takich postanowień. Trzecim wyjątkiem od zakazu anatocyzmu jest możliwość pobierania odsetek od zaległych odsetek od chwili wytoczenia o nie powództwa, przy czym chodzi tutaj jedynie o odsetki ustawowe, a nie jak żąda tego strona powodowa odsetki umowne.

W związku z powyższym, biorąc pod uwagę zakaz anatocyzmu i niewystępowanie w okolicznościach rozpatrywanej sprawy przesłanek, które powodują jego wyłączenie, Sąd oddalił powództwo w zakresie w jakim strona powodowa żądała odsetek umownych w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty łącznie 402,87 zł liczonych od dnia 10.08.2015 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w pkt II sentencji.

Orzeczenie o kosztach oparto na treści art. 98 kpc, przy uwzględnieniu uiszczonej przez stronę powodową opłaty od pozwu w wysokości 142,00 zł, kosztów zastępstwa prawnego w wysokości ustalonej w § 6 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 490) w wysokości 600,00 zł oraz kosztów opłaty od pełnomocnictwa - 17,00 zł.

W oparciu o art. art. 333 § 1 pkt 3 kpc Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności, o czym orzeczono w pkt. IV sentencji wyroku.